

WE ZIJN MENS – WE KUNNEN HERSTELLEN

AUTHENTIEK LEIDERSCHAP: EERLIJKHEID LEIDT TOT RESPECT

Katharina Müllen zet aan tot leiderschap voor vitale organisaties: de gezonde weg naar samen duurzaam presteren én gelukkig leven: www.mindaware.org
Zij is actief in www.ALIVE-Dialogue.org

“Verslaving in professionele kringen komt veel voor en wordt laat herkend.” Aan het woord is Rodolphe Liagre, adviserend geneesheer bij de Christelijke Mutualiteit te Gent en als ervaringsdeskundige verbonden aan een privékliniek voor verslavingszorg. Ervaringsdeskundige betekent hier: de ziekte ‘verslaving’ onder controle hebben.

Teveel drinken, middelen gebruiken of verslaafd zijn aan gokken of seks wordt gezien als karakterzwakte. Maar er is nu genoeg bekend om te weten dat verslaving een ziekte is die te maken heeft met niet optimaal lopende hersenfuncties. Het is dus bijzonder belangrijk dat we alert worden voor de camouflage waarmee verslaving verborgen wordt om mensen vroegtijdig te kunnen helpen. Faken is wat elke verslaafde vlug leert. Een organisatie zou dit zo snel mogelijk moeten herkennen.

EXECUTIVE SUMMARY

Eerlijkheid over de verslaving – zijnde de erkenning dat het een ziekte is – leidt tot respect, niet tot afkeuring. De problematiek aan de top wordt onderschat en we verliezen waardevolle mensen aan de top en in de echelons daaronder omdat de behoefte aan hulp niet wordt gezien. Ik heb CEO's na hun behandeling voor verslaving gesproken, zij worden - meer dan voordien - gerespecteerd om hun moed en eerlijkheid.

we.listen@cxonet.be

BURN-OUT OF VERSLAAFD?

In mijn huidige positie als adviserend geneesheer rond arbeidsongeschiktheid zie ik vaak ‘burn-out’ of ‘depressie’ als diagnose, bij

Dr. Rodolphe Liagre, adviserend geneesheer bij de Christelijke Mutualiteit in Gent en als ervaringsdeskundige verbonden aan een privékliniek voor verslavingsbehandeling.

doorvragen blijkt er sprake van een verslaving. ‘Burn-out’ en ‘depressie’ zijn sociaal meer aanvaard, als onderdeel van een maatschappij waar de lat zo hoog wordt gelegd dat mensen opgebrand raken. Het is bovendien herkenbaar voor degenen die op diezelfde wijze wegglijden, en dus wordt er niet doorgevraagd. Ik heb mijn symptomen oorspronkelijk ook ‘burn-out’ genoemd. Daar kon ik mee weggelopen – met drinken niet. Totdat het aantal zichtbare zaken overhand nam: afbellen van afspraken, te laat komen, trillende handen. Die symptomen waren zo hinderlijk voor mijn functioneren dat er iets moest gebeuren.

MINDER AUTHENTIEK?

Ik deed meerdere extra functies, met alcohol voelde ik mij meer mijzelf én competent. In mijn huidige werk zie ik dit vaak: mensen die geen ‘neen’ kunnen zeggen en voor zichzelf een probleem als workaholic scheppen. Een verslaving helpt om enorme belasting aan te kunnen. De mainstreamcultuur bevordert alcoholisme: men ontmoet elkaar met alcohol, men ontspant met alcohol, men viert met alcohol. Elk glas meer is gevaarlijk: van sociaal drinken naar het problematische en vervolgens naar verslaving. Ik voelde mij met een glaasje juist echter omdat ik meer op mijn gemak was. Mijn authenticiteit kwam wel onder druk in de

4-5 jaar waarin ik progressief dronk en waarin ik dacht mijn angst en paniek zo aan te kunnen.

VEEL TE VERLIEZEN

Ik had het geluk dat ik nog veel te verliezen had. Ik had een ongeluk kunnen veroorzaken of een medische fout kunnen maken onder invloed. In een organisatie valt er veel te verliezen – economisch en vooral qua vertrouwen. Mensen zouden de moed en de compassie moeten hebben om iemand die afglijdt aan te spreken. We kunnen veel brokken veroorzaken onder invloed van een verslaving.

MENSEN IN NOOD

Mijn ervaring komt nu ten goede van anderen. Eén aspect is het terug integreren van arbeidsongeschikten, waarbij ik mijn bredere visie op verslaving inzet: de verzekeraar zal de arbeidsongeschiktheid niet langer erkennen als iemand behandeling weigert.

Verder zet ik mij in voor ‘Artsen in Nood’. Artsen hebben toegang tot alles om verslaafd te worden en om een verslaving te camoufleren: 10% van de artsen heeft een verslaving. Als ex-verslaafde collega kan ik dichtbij komen: artsen helpen én mijzelf evenzeer. Dit kan omdat ik er openlijk over heb gesproken - de hypocrisie opzettelijk heb doorbroken. Als je eerlijk bent, geeft dit kracht.